

Sisältö

1. Kansi
2. Sisältö
3. Piäkirjoitus
4. Kuraattorin löpinät
5. Jaloviinasymposium
7. Sähkeutiset ja Sporttinurkka
10. Ekskursio, eli Tarttoon ja takaisin
13. SKO-tuotteet
14. Mauno muistelee – 2. osa
18. SKOssa sattuu ja tapahtuu

Kannen kuva: Kristian Dorra
"Lemminkäisen äiti"

Kuvassa: Katja Kaulo,
Antti Kaunismäki,
Juho Ollila

KÄK	Toimitus	Julkaisija
Turun yliopiston Savo-Karjalaisen Osakunnan jäsenlehti	Päätoimittaja: Tomi Metsälä	Turun Yliopiston Savo-Karjalainen Osakunta ry.
Perustettu 1930	Toimittajat: Antti Halonen, Saana Kallio, Sanna Mäkelä	Rehtorinpellonkatu 4-6B, 20500 Turku
ISSN 0786-0315	Kuvat: Sanna Mäkelä, Tomi Metsälä, Saana Kallio	Puh: 044 587 5831
Numero 2/2016	Taitto: Antti Tanhuanpää	Email: sko@utu.fi
1. painos, Marraskuu 2016		WWW: http://sko.utu.fi
Painopaikka: X-Copy		
Painosmäärä: 80 kpl		

Piäkirjoitus

Niin se maailma vie ja elämä kuljettelee meitä eri tavoilla kaikenmoisiin suuntiin ja menneenä kesänä se elämä otti ja kuljetti lehtemme päätoimittaja Aggen pohjoiseen Islannin viileiden rantojen maille. Tämän seurauksena vastuu edessäsi möllöttävän lehden kokoamisesta jäi tällä kertaa allekirjoittaneen harteille. Kaikeksi onneksi osakunnan vuosi on ollut jälleen tupaten täynnä erilaista tapahtumaa, joten potentiaalisen sisällön puutteesta ei toimituksessa varsinaisesti ole tarvinnut pelätä; KÄKin toimittajat ottivat tilanteen haltuunsa ja koostivat lehden sivuille jälleen tymäkän asiapaketin Savo-Karjalaisen Osakunnan vuoden 2016 kahdesta keskimmäisestä vuosikvartaalista.

Huhtikuussa hummattiin tuttuun tapaan vuosijuhlien tahtiin ja osakuntavappua vietettiin neljän vuoden tauon jälkeen Ylioppilastalo B:llä. Kevyen kesälevon päälle syksy on tuonut tullessaan taas läjän SKO-tapahtumia, joista raportteja löytyy tietenkin tästä lehdestä. Ajankohtaisten juttujen lisäksi tulevilta sivuilta voit lukea myös lisää Mielosen Manun muisteluja oman osakuntauransa ensimmäisiltä vuosilta. Savo-Karjalaisen Osakunnan The Grand Old Man oli paikalla silloin, kun osakuntatoiminta palasi Turkuun virallisesti 129 vuoden tauon jälkeen.

Mutta mitäpä minä tässä enempiä jaarittelemaan!
Siirryhän siitä vaan seuraavaa sivua koluamaan!

Virkaa tekevä päätoimittajanne,
Tomi Metsälä

Tämän kuraattorin viimeiset painetut löpinät

Viimeiset kaksi vuotta on tullut vietettyä tähän asti parhaan järjestön keulassa.

Opiskelijaliikkeessä olen ollut mukana monenlaisessa toiminnassa. Turun

Akateeminen Viiksiseura

on näyttänyt minulle,

millaista on toimia

pienessä paikallisessa

harrastusjärjestössä.

Asteriski ry ja Hybridi ry

antivat minulle ymmär-

rystä opintopoliittisesta

järjestökentästä.

Ylioppilaskunta on

tuonut minulle ymmär-

rystä ylioppilasliikkeestä

kokonaisuutena ja

Tietotekniikan

Opiskelijoiden Liitto

(TiTOL) on puolestaan antanut minulle

käytännönkokemusta kansallisen

järjestötoiminnan kentästä. Näistä ja

monista muista järjestöistä on minulle

jäänyt käteen arvokkaita kokemuksia:

kokouskäytäntöjä, asiakokonaisuuksien

hallintaa, ihmisten kuuntelemista ja

ymmärtämistä, työtaakan jakamista ja

niin edelleen. Nämä ovat asioita, jotka

ovat jokaisen osakuntalaisenkin

saatavissa järjestötoimintaan aktiivisesti

osallistumalla, ja tätäkin kirjoitusta

kirjoittaessa, syyskokouksen

kynnyksellä, olen ollut erityisen iloinen,

kun tulevien vuosien toimihenkilöiden

lista on käytännössä täynnä jo nyt,

hyvissä ajoin ennen syyskokousta.

Osakunnilla on kuitenkin jotain, jota en

ole niin vahvasti muista järjestöistä

löytänyt. Osakuntalaiset ovat perhe ja

osakuntalaisten yhteishenki on täysin

erilainen, kuin muissa

järjestöissä, joissa olen

ollut. Muissa järjestöissä

yhdysiteen on

muodostanut yhteinen

oppiaine, -ala tai

esimerkiksi intohimo

viiksien hoitamiseen.

Osakunnalla

monialaisena järjestönä,

tällaista yhdysidettä ei

kuitenkaan ole. Tämä

näky osakuntalaisten

sitoutumisena toisiinsa,

yhteisönä, jotka

välittävät toisistaan ja osakunnastaan.

Tämä muodostaa liiman, jonka avulla

osakunta pysyy yhdessä ja jonka voimaan

luottaen, uskallan jättää osakunnan

johtamisen tulevalle sukupolvelle.

Pidetään yhdessä Turun yliopiston Savo-

Karjalainen Osakunta sinä järjestönä, jota

me kaikki rakastamme ja jossa me kaikki

haluamme yhdessä olla. Osallistutaan,

autetaan toisiamme, ollaan toistemme

tukena.

Väsänyt I Kuraattori,

Pekka Rantala

Jaloviinasymposium

Mitäh: Itsenäisen Suomen tasavallan ensimmäinen Jaloviinasymposium

Ketä: Turun yliopiston Savo-Karjalaisen osakunnan Jaloviinakerho

Misä ja millo: Aurinkolahti, Turku; 4-5.6.2016

Itsenäisen Suomen tasavallan ensimmäinen Jaloviinasymposium järjestettiin kesäkuun alussa Aurinkolahdessa, joka sijaitsee Turun Hirvensalossa meren rannalla. Osallistujia oli kolmisenkymmentä ja joukkoon mahtui muutaman seniorin lisäksi myös ulkopaikkakuntalaisia edustajia Tampereelta ja Helsingistä. Jaloviinasymposium korvasi aiemmin järjestetyt Jaloviinakerhon kesäpäivät ja tapahtuma oli kaksipäiväinen (tai kolmipäiväinen niille, jotka olivat tulleet paikan päälle jo perjantaina Väliin Putoajien Kerhon pihapelitapahtumaan).

Jaloviinasymposium alkoi perinteisesti Jallurauhan julistamisella. Aika pian rauhan julistamisen jälkeen ei rauhasta enää ollut tietoaakaan, kun osallistujat jaettiin Jalluturnausta varten joukkueisiin. Kyseessä oli rastikierros, jonka vetäjinä toimivat helposti lahjottavissa olleet emeritus-Jalopeurat ja muut nimekkäät, jalot ystävät. Rastikierroksilla eduksi oli jaloviinan historian tunteminen, herkät makunystyrät sekä hyvä heittokäsi. Loppupisteisiin pystyi vielä vaikuttamaan esiintymistaidoilla ja hyvällä mölkkyonnella ja lopulta ensimmäisen Jalluturnauksen voittoon

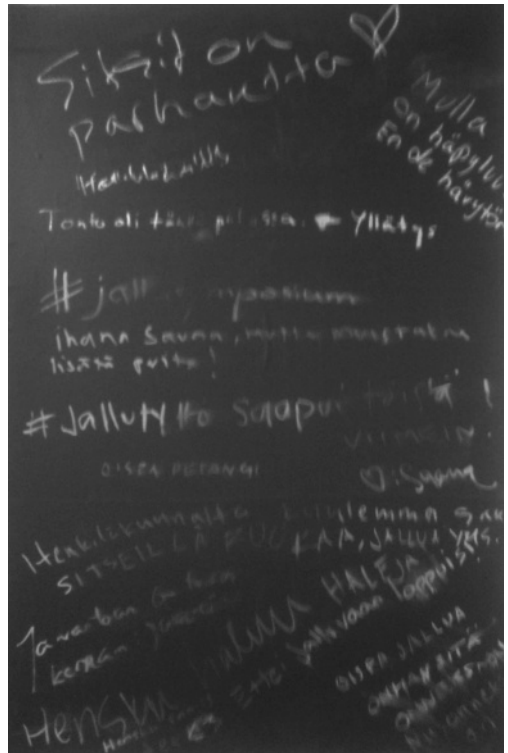
PerSvako Antti Kosonen julistaa jallurauhan aurinkoisessa säässä.

matkasi joukkue AHHS (Arttu, Hannu, Henri, Saana). Jalluturnauksen kiertopalkinto matkasi allekirjoittaneen kotiin, perinteisesti ilman korkkia, jossa se pysyy hyvässä säilössä seuraavaan symposiumiin.

Jalluturnauksen jälkeen osa jäi hiomaan mölkkytaitojaan, kun osa siirtyi sitsaamaan perinteisille Jallusitseille. Asia, mistä oltiin jälkeinpäin yhtä mieltä oli, että ensi vuonna aloitetaan sitseillä, tai pidennetään tapahtuma kolmipäiväiseksi, koska sitseihin mennessä huojuivat niin kokeneet

Jalopeurat, kuin laulunjohtajat ja sitsaajatkin. Sitsillä laulettiin perinteisiä jaloviina-aiheisia lauluja ja nautittiin jallupullista ja -pulloista.

Sitsien jälkeen osallistujat hajaantuivat saunaan ja grillipaikalle. Osa jäi ottamaan lepoa ja illalla saimme vielä pikaisesti seniorivieraita, kun symposiumiin osallistuneiden senioreiden kyyti saapui. Huhut kertovat myös Gambinakerhon kokouksesta, joka olisi järjestetty jossain vaiheessa iltaa jossain päin Aurinkolahtea. Virallisen ohjelman jälkeen ilta jatkui musiikin ja jaloviinan parissa grillipaikalla aina aamun pikkutunneille asti. Sunnuntaina nautittiin vielä jallusilliksestä, ennen kuin Aurinkolahti hiljeni Jaloviinasymposiumin jäljiltä. Vaikka järjestäjät vannoiivat, ettei koskaan enää uudestaan, Jaloviinasymposium tullaan todennäköisesti järjestämään uudestaan ensi kesänä.

Vessanseinädokumentaatiota.

Saana Kallio

Voittajajoukkueen on helppo hymyillä.

Osakunnan sähkeutisia

Vuosijuhlien tähdistököntällinen

Osakunnan 91. vuosijuhlissa huhtikuussa palkittiin jälleen ansioituneita aktiivejamme. Harrastusmerkit saivat rintapieliinsä Mari Agge, Tero Ahlgren, Saana Kallio ja Aapo Torkkeli. Vuosien ahkerasta SKOn hyväksi tehdystä työstä palkittiin ansionauhalla Antti Kosonen, Meri Malmari ja Nina Voutilainen sekä ansiomerkillä Antti ”JAntti” Kaunismäki ja Nina ”Lils” Magnusson.

Dokaanin valaistuttamat.

Radbarissa nähty civistynyttä jatkoilua

Vuosijuhlien jatkoilla 9.4.2016 kaksi dokaania on nähty suorittamassa salaperäisiä riittejä Radbarin pimeässä nurkassa. Toimituksen saamien todistajalausuntojen mukaan Savo-Karjalaisen Osakunnan dokaanit XXXVI ja XXXVII olivat heiluneet ravintolassa kyykkäkartun kanssa ja vannottaneet uhreillaan valoja samalla alkoholijuomia näille tarjoillen. Rituaaliin mukaan joutuneet osakuntalaiset Sari Mustonen, Sanna-Maaria Mäkelä, Joonas Nikkanen ja Aleksi Vehmasaho ovat tapahtuman seurauksena leimautuneet Savo-

Karjalaisen Osakunnan civiksiksi.

Toivotamme heille voimia tulevaisuuteen sekä lämmin osanottomme heidän omaisilleen.

Minä lähdin Pohjois-Kraldolaan!

SKOn ex-tempore biologinen kerho kokoontui juhannuksena osakunnan isännän ragevapaassa kesäreitritissä Pohjois-Kraldolassa. Kokoontumisessa pohdittiin pohjoiskraldolalaisten kimalaisten käytöstä: riippuuko kimalaisen älykkyys niiden lajista vai ei? Innoituksensa pohdinnalle antoi useampi kimalainen, joka ei osannut käyttää kukkaa. Kerho ei saavuttanut mainittavaa tulosta ankarasta pohdinnastaan huolimatta. Yksi kukkataidoton kimalainen tunnistettiin myöhemmin mahdollisesti pensaskimalaiseksi. Kokoontumisessa kuultiin myös maisteri Kaunismäen toteavan: valaat eivät ole kaloja vaan ihmisiä.

Kuvan kimalainen ei liity tapaukseen.

Uusi lippu on tullut taloon

Osakunnan alkuperäinen lippu täytti viimeisen virallisen velvollisuutensa viime vapun lippukulkueessa.

Arvokkaasti urakasta suoriutunut lippu on päästetty nyt ansaituille eläkepäiville ja sille on hankittu seuraaja, joka kulki ensimmäisen matkansa SKOn edustajana elokuun Turku Pride -kulkueessa. Vanhan lipun tarina ei kuitenkaan ole päättynyt; toimitus seuraa lippu evp:n tulevia liikkeitä ja raportoi niistä heti mahdollisuuden koittaessa.

Sporttinurkka

Urheilussa innovoidaan

Savo-Karjalaisen Osakunnan Kyykkäorganisaation (SKOK) järjestämissä unelmien liikuntapäivän kevätharjoituksissa mietittiin lajia laatikon ulkopuolelta ja sen muoto vaihdettiin kolmioon. Testikolmikko Kangasoja-Metsälä-Lahtinen pelasi tiettävästi kaikkien aikojen ensimmäisen kolmelle pelaajalle suunnitellun KOLMIOKYYKKÄottelun.

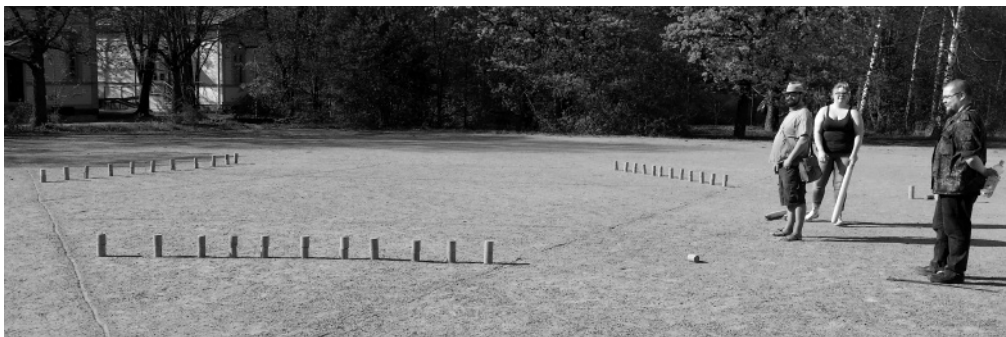
Laji on vielä kehitysasteella, joten lisäkokeita tultaneen suorittamaan kuluvan kyykkäkauden aikana, SKOKista kerrotaan.

Sitting-petting-ottelusta ei vauhtia puutu.

Sitting-petting

Kesän 2016 pohjoiskrallolalainen kesäpeli-innovaatio: SITTING-PETTING. Suomeksi petankki istuen. Pelaajat ylistävät nerokasta keksintöä, joka mahdollistaa petankin peluun, löysäilyn ja kaljanjuonnin samanaikaisesti. Erään pelaajan kommentti: Tämä peli tuoksuu ja maistuu.

Kolmiokyykkäkenttä.

Urheilukesä 2016

Osakunnan urheilukesä 2016 oli Turun ilmasto selvästi kuumempi. Kesäkuussa osakuntalaiset pääsivät testaamaan YO-kylän minigolf-radat MiniSKOLF-tapahtumassa, jossa palloa puttailivat tehokkaimmin osakunnan isäntä ja emäntä. Kevät ja kesä olivat myös SKOn maratoonareille kiireistä aikaa: maraton ehdittiin suorittamaan kahteenkin kertaan, vaikkakin osakuntalaisten osalta molemmat kerrat menivätkin aivan Muppet Showksi.

Kyykkäiliiga

Kyykkäiliiga sai huhtikuussa uuden mestarin, kun jo helmikuussa SKO Openin nimiinsä vienyt Kolmeseiska päihitti finaaleissa ADS:n, joka sijoittui SKO Openissa niin ikään hopealle. Kolmannelle sijalle ponnisti naapuriosakuntaa edustanut SHOffeurit. Menestyksensä ansiosta Kolmeseiska ja ADS ansaitsivat lipun Akateemisen MM-kyykän Prosarjaan, mikäli tamperelaiset päättävät sellaisen Hervannassa järjestää helmikuussa 2017.

Teekkarien Kolmeseiska kokoonpanolla Simo-Pekka Koskinen, Ville Manninen, Matti Vähä-Heikkilä & Matias Virta.

Ekskursio, eli Tarttoon ja takaisin

SKO toteutti yhdessä Sparta ry:n kanssa pitkään suunnitellun ekskursioon Tarttoon 26.10.-30.10. Yksi suurimmista agendoista oli ystävyysosakuntasopimuksen edistäminen paikallisen korporaation Fraternitas Fennican kanssa, johon oltiin saatu yhteys ja jotka olivat tällaiselle ystävyysosakuntasuunnitelmalle näyttäneet vihreää valoa. Reissu tehtiin ja suunniteltiin yhdessä Sparta ry:n kanssa, joka oli myös suunnitellut matkaa Tarttoon. Ohjelmassa oli sekä yhteistä toimintaa, että molempien kollektiivien omia suunnitelmia, juurikin tämän ystävyysosakunta-asian vuoksi.

Torstai 26.10.

On kylmä ja liian aikainen herätys. 25 minuuttia unta takana, kun SKOn kollektiivi kerääntyy Yo-kylästä Yotalojen kautta Turun linja-autoasemalle, josta alkaa ensimmäinen etappi kohti Tarttoa. Kello ei ole puoli neljääkään, kun viisi skolaista ja kuusi spartalaista lähtee kohti Helsinkiä, josta bussi vaihtuu laivaan. Tallinnassa seuraavaksi kulkuvälineeksi valikoitui jälleen bussi ja lopulta saavuimme kolmen aikoihin Tarttoon. Matka sujui väsyneeksi ja unialustaksi sopivat niin laivan kokolattiamatto, kuin bussipenkkin. Tarttossa suuntasimme ensimmäisenä syömään paikalliseen italialaiseen ravintolaan, josta sitten pääsimme vähintäänkin mielenkiintoiseen

hostelliimme, josta pienien unien jälkeen lähdimme kävelemään Tampere-majalle, johon Fraternitas Fennica oli kutsunut meidät saunomaan ja viettämään iltaa kanssaan.

Ulkoasiainsihteeri Saana ja emäntä Tomi ojentavat Fraternitas Fennican varapuheenjohtajalle Anniina Paavilaiselle Suomen-tuliaisat.

SKOn emäntä Tonto oli varustautunut tuliaisilla ja ne otettiin ilolla vastaan. Tampere-maja nostatti kieltämättä kyllä muistot pintaan Uusiksesta. Ilta sujui hyvin ja varsin rennoissa merkeissä. Puhuimme paljon osakunnistamme ja molempien osakuntien perinteistä ja puhuimme paljon ystävyysosakuntasopimuksen solmimisesta. Tällaistaahan ei toki virallisesti tehty vielä, vaan se tullaan toteuttamaan myöhemmin hieman virallisimmissa puitteissa. Tapaaminen FF:n kanssa oli ehdottomasti reissun kohokohta vaikka väsymys painoikin tiiviisti päälle. Saunailan päätteeksi kaksi fennicalaista opasti meidät avoimpaan kauppaan keskustaan ja samalla esitteli meille kaupunkia. Ohitimme myös Tartton yliopiston päärakennuksen,

jolle oma pääraken-
nuksemme Turussa
kieltämättä kyllä
kalpeni. Pieni tihkusade
ei haitannut kiertelyä,
mutta useammin kuin
kerran mielessä kävi
kyllä, että tänne olisi
tultava uudestaan,
mielellään kesällä.

Tartton yliopiston päärakennus.

Perjantai 27.10.

Ulkoasiainsihteeri ei ollut nukkunut kuin muutaman tunnin kamalan yskän vuoksi, kun heräsimme aamulla tutustumaan Tartton yliopiston tiloihin. Spartalaisten kontaktien avulla meitä kierrätettiin biologian laitoksella tutustumassa mm. laboratorioihin. Koska paheneva yskä ja huono olo alkoivat tehdä tehtäviään, paikallinen biologian opiskelija Kaisa opasti allekirjoittaneet päivystykseen, jossa yskä todettiin pahentuneeksi keuhkoputkentulehdukseksi. Tällä välin muut olivat käyneet tutustumassa Tartton yliopiston luonnontieteellisessä museossa ja ehtineet käydä hostellissa ja syömässäkin. Koska kuten Turussakin, myös Tarttossa päivystysreissu ei nimittäin ollut mikään kauhean nopea reissu.

Perjantai-ilta kului SKOn ja Sparta ry:n yhteisen illanvieton merkeissä. Kotoisa istuskelubaari Keller toimi kierroksen ensimmäisen etappina. Tunnelma oli lämmin ja tiivis, ja aika kului rattoisasti

mm. erilaisia oluita maistellen ja oppainamme toimineiden paikallisten opiskelijoiden kanssa seurustellen. Ilahduttimme myös paikallisia perjantai-illan viettäjiä sulosointuisella sitsilaulusikermällä, joka epäilemättä oli hyvin nautittavaa kuunneltavaa. Tässä kohtaa kipeän ulkoasiainsihteerin oli luovutettava, mutta muut jatkoivat iltaa kierroksen seuraavaan etappiin, joka oli anniskeluravintola Trepp, jossa nautimme (toiset enemmän toiset vähemmän) Sparta ry:n perinnejuomasta spartasta. Loppuillan viettoon suuntasimme paikallisten opiskelijoiden johdattamana Arhiiviin, jossa nautimme boheemista tunnelmasta – erikoisena yksityiskohtana mm. eteistilassa istuimina toimineet wc-pöntöt – ja teimme tuttavuutta monien uusien ihmisten kanssa. Myös tanssilattia tuli perusteellisesti testattua. Tämän jälkeen kulkumme suuntasi, snäkärin kautta luonnollisesti, takaisin hostellille ja unten maille.

Lauantai 28.10.

Lauantaina iltapäivällä muiden suunnatessa A. Le Coqin museo- ja tuotantolinjakierrokselle allekirjoittaneet suuntasivat luonnontieteelliseen museoon, jossa muut olivat käyneet edellisenä päivänä. Tuonne kierrokselle nimittäin ei ole asiaa sairaana, joten antibioottikuurille passitettu ulkoasiainsihteeri ja flunssainen apuemäntä suuntasivat suosiolla museoon. Tunnissa ehti tutkia vain murto-osan siitä, mitä museolla olisi ollut tarjottavana. Näimme kuitenkin vaikuttavan valikoiman fossiileja maailmanhistorian alkuhämäristä, mammutin pääkallon ja, sekä kotisuomesta tuttuja että eksoottisia, täytettyjä eläimiä. Matkamuistoiksi otimme itsestämme lämpökamerakuvia, joita niiden hauskuudesta huolimatta ei kyllä parhaalla tahdollakaan voi imarteleviksi kutsua.

Muut suuntasivat tosiaan melkein hostellimme takapihalla sijaitsevaan A. Le Coqin olutpanimoon, johon paikalliset opiskelijaoppaamme saivat varattua meille kierroksen lauantapäiväksi. Kierros aloitettiin tuotannon puolelta, jossa kierroksen vetäjä näytti meille valtavia säiliöitä täynnä pöhisevää mallasjuomaa kierrättäen meidät myös pullotus- ja pakkausosaston lävitse. Yhtään maistiaisia ei tehtaalta kuitenkaan herunut. Jälkimmäinen puolisko kierroksesta kattoi panimomuseon, joka kertoi vanhojen panimorakennusten ja

oluen valmistuksen historiasta Tarttossa sekä yleisemmin. Parin tunnin porrasralli panimokompleksin sokkeloissa palkittiin viimein museon olutbaarissa, jossa esittelykierroksen päätteeksi kukin sai käteensä laajasta valikoimasta osoittamansa A. Le Coq -oluen. Yhteen laatuun ei kuitenkaan tarvinnut tyytyä, kun maistelumukit kiersivät ympäri pöytää ekskuilijalta toiselle.

Tämän jälkeen suuntasimme vielä paikalliseen Heurekaan, eli AHHAA-nimiseen tiedekeskukseen, joka kieltämättä kyllä hakkasi Heurekan aivan kymmenen-nolla. Kollektiivimme saattoi hieman heittäytyä lapsen tasolle, mm. piirtelemällä terveisiä vesiputoukseen ja leikkimällä jättimäisten biljardipallojen kanssa. Yläkerran näyttelytilassa oli esillä hyllykaupalla purkitettuja sisäelimiä, sikiöitä ja ruumiinosia, jotka vähän jakoivat fiiliksiä, mutta olivat kuitenkin mielenkiintoisia (ja aitoja).

AHHAA-kierroksen jälkeen vesisade piti huolta siitä, että loppuilta jatkui hostellimme piharakennuksessa, joka siis toimi meidän osakuntalaisten 'huoneena' ja jonka olimme leikkisästi jo saapumispäivänämme nimenneet Uusuusikseksi. Koska paikalla olevat SKO:n jäsenet sattuiivat hauskasti kaikki kuulumaan myös TPO:n hallitukseen, päätimme korkata muutaman pullon neuvoa antavaa ja pitää myös TPO:n hallituksen laittoman, mutta päätösvaltaisen kokouksen, jossa linjattiin uusista

kerhoista ja käsiteltiin myös Jallupullojen korkkien muoviksi muuttamisen aiheuttamasta tuskasta.

Sunnuntai 30.10.

Sunnuntaina jätimme hyvästit Tarttolle ja lähdimme palaamaan kohti Turkuja. Kun pääsimme Tallinnaan, kävimme vielä syömässä sataman lähistöllä sijaitsevassa ravintolassa, ennen kuin SuperAlko-miniekskursion kautta suuntasimme laivaan ja kohti Suomea. Saavuimme Turkuun puolenyön jälkeen ja bussimatkakin sujui huomattavasti vähemmän riehakkaammin, kuin aiemmin, mutta 11 henkilöä saapui silti ehjänä perille. Kiitos SKO, kiitos Sparta, kiitos Fraternitas Fennica, ensi vuonna uudelleen.

Saana Kallio ja Varpu Mikkonen

Fraternitas Fennica (FF)

- Tarton suomalainen osakunta
- Perustettu 1926
- Ylläpitää ja vaalii suomalaisia perinteitä Tarttossa.
- Suurin osa osakuntalaisista on paikallisia, suomalaisia opiskelijoita, mutta osakuntaan kuuluu myös virolaisia.
- Osakuntanauhan värit: musta, kultainen ja valkoinen
- Värinkantaja = civis, fuksi = beaani
- Aktiivisia osakuntalaisia n. 30-40

Tunnusta tunnusta (ja väriä)!

Tässä esimerkkejä muutamista tuotteista joita SKO:n kannatustuoteverkkokaupasta löytyy! Käy tutustumassa osoitteessa <http://sko-kannatus.spreadshirt.fi/>

En voi hyvin -t-paita

SKO:n virallinen sillispaita. Osakunnan väreissä tottakai. Naisille ja miehille sopivalla leikkauksella.

SKO-huppari

Kestosuosikki osakuntalaisten kesken. Huppari SKO:n väreissä ja isolla logolla.

SKO-esiliina

Ei suojele sinua treffeillä, mutta roiskuvalla karjalanpaistilta taatusti!

SKO-luttuoppi

0,5l Savituoppi SKO:n tunnukseksi. Isäntä suosittelee!

Mauno muistelee – 2. osa Maakuntakerhon ja osakunnan aktiivijäseneksi

Käk 1/2016-lehdessä julkaistussa muistelmien ensimmäisessä osassa käsiteltiin Mauno Mielosen vaiheita lapsuudesta yliopisto-opintojen alkamiseen saakka. Tässä muisteloiden toisessa osassa tarinaa jatketaan alkuvuodesta 1956, kun tuore filosofian kandidaatti Mielonen oli juuri sattumalta osallistunut Savo-Karjalaisen kerhon lauluiltaan.

”Minä menin sinne ja tykkäsin että täällähän on mukavaa porukkaa. Hyvä

meininki. Vaikkei viinaa ollutkaan. Eikä opiskelija pystynyt hankkimaan viinaa kuin vapuksi, sitä säästettiin kauan. Se oli kortilla, eikä ollut rahaa. Silloinhan ei ollut mitään opiskelijoiden avustussysteemiä. Tai oli kolme stipendiä: kokostipendi, puolistipendi ja opetusvälienstipendi. Kokostipendillä pystyi maksamaan ehkä juuri ja juuri talven vuokrat.”

Lauluillat järjestettiin tuolloin joka tiistai Ylioppilastalo A:n pohjakerroksessa,

Savo-Karjalaisen Kerhon seniorijuhla ylioppilaskunnan Kaskenkadun huoneistossa 1940- ja 50-luvun taitteessa. Kerhon juhlat olivat kuuluisia hauskuudestaan, mihin vaikutti omalta osaltaan Kulinaarinen tiedekunta nonsense-huumorin sävyttämällä kokouksillaan. Kuudentena vasemmalta akateemikko Yrjö Väisälä, Kulinaarisen tiedekunnan perustajajäsen ja yksi kerhoaikojen aktiivisimmista senioreista.

Savo-Karjalainen Kerho julistautuu Turun yliopiston ensimmäiseksi osakunnaksi 9.5.1957. Pöydän päässä osakunnan ensimmäinen inspehtori Kaarlo Hartiala, oikealla kerhon viimeinen puheenjohtaja ja osakunnan ensimmäinen kuraattori Mauno Mielonen. Pöytäkirjaa lukee sihteeri Kirsti Helle.

jossa maakuntakerho muutenkin toimi. Samoissa tiloissa sijaitsee nykyään TYY:n kanslia. ”Eihän silloin muita ylioppilastaloja vielä ollutkaan. Siinä tilassa oli sata-hämäläinen toinen vuokralainen. Niitten kanssahan meillä on ollut suhteellisen hyvät välit koko ajan.”

Maakuntakerhon toiminta innosti Maunon heti mukaansa. Vuoden 1957 alussa Mielosesta tuli Savo-Karjalaisen kerhon puheenjohtaja ja toukokuussa kerho julistautui Turun yliopiston ensimmäiseksi osakunnaksi. ”Olin kutsumassa ensimmäiseksi inspehtoriksi Kaarlo Hartialaa.” Maunosta tuli samalla

osakunnan ensimmäinen ensimmäinen kuraattori. Kysyessäni oliko Helsingin osakuntien kanssa aiheesta nokittelua, Mauno myönsi asian: ”Wiipurilainen, Savolainen ja Karjalainen osakunta esittävät kaikki vastalauseensa osakuntien perustamisesta Turkuun.”

Osakuntaelämä ja juhlat ovat jääneet hyvin mieleen: ”Juhlat oli mahtavia, koska suurin osa professoreista oli viipurilaisia. Lääketieteen professoreista joku oli laskenut että 70% oli viipurilaisia. Kansleri oli Kesälahdelta Tohmajärven vierestä. Nurminen, Salmi, Klossner oli viipurilaisia. Nämä kaikki kävivät vuosijuhlissa.”

”Viina kerättiin sillä tavalla, että lääkeproffien luona kävi emäntä ja isäntä kutsumassa. Ja kun ne lähti pois niin ne kuiskuttivat, että ’saiskos sitä reseptiä?’ Ja yleensä saatiin. Siitä tehtiin sitä boolia ja sitä sai sitten vuosijuhlissa. Väisälä oli absolutisti ja kun hän oli paikalla, niin sitä boolia ei uskallettu maistaa ennen kuin Väisälä oli lähtenyt pois. Ja Väisälä halus aina tanssia jenkan emännän kanssa ja joskus innostui niin ettei lähtenyt kulumallakaan.”

Alkoholilaki muuttui myöhemmin niin, että omissa suljetuissa juhlissa pystyi tarjoamaan olutta. Mauno muistelee: ”Oluttakin sai vain viinakaupasta. Sitä sai korillisen mieheen.” Koska autoja ei kovin monella ollut, niin ennen juhlia otettiin taksi: ”Siihen meni neljä kaveria ja sitten mentiin viinakauppaan, josta sai neljä koria. Ja sitten mentiin seuraavaan viinakauppaan ja saatiin sieltä neljä koria.”

Tosin aina juhlissakaan ei mennyt kaikki nappiin. Osakunnan 30-vuotisjuhlat 1958 ovat jääneet mieleen juuri tästä syystä. ”Opiskelijoilla oli jonkinlainen laskukausi: ohjelmaa ei oikein ollut, Karjalaisten laulun sanoissa seottiin. Kolme tuntia kuitenkin istuttiin ravintolassa. Nurmela piti puheen saksaksi, kun silloin oli vielä saksalaisia opiskelijoita, ja kutsui tilaisuutta ’die ze sitzum’ ’tämä istunto’, sillä se juhlahan oli pelkkää istuntoa.”

Pakkojäsenyyden myötä osakunnan syyskokoukseen saapui 70 henkeä. ”Osakunta oli ainoita huvittelupaikkoja, joita oli yliopistossa, koska ravintoloihin ei kannattanut mennä eikä ollut rahaakaan mennä. Tämä kelpasi.” Yhteistiloista osakunnat hajaantuivat samoihin aikoihin: ”Sitten kun tornitalo rakennettiin, niin varsinais-suomalaiset ja pohjalaiset saivat tornitalon alakerran. Ja hämäläiset menivät b-taloon. Ja silloin osakunta sai yksin tämän alakabinetin.”

Pakkojäsenyyden alkuaika oli vilkasta osakunnan kerhorintamalla. ”Laulupuolella oli mieskvartetti. Yhtenä vappuna miehet pääsivät esiintymään radioon. Mutta sitten vappupäivänä yksi mies oli juonut pullon olutta. Vasta kello 16 oli sitten esitys. Varmasti oli olut jo haihtunut, mutta antoi hänet ilmi sinne radioon juomisesta. Ja sitten he lauloivat ilman yhtä jäsentä.”

Kvartetin lisäksi osakunnalta löytyi myös mieskuoro. Naisille suunnatuista kerhoista Mauno toteaa: ”Tytöillä oli niitä käsityökerhoja, joita on kai vieläkin. Hehän hankki rahat sitten [osakunnan] lippua varten myymällä käsitöitä. Naistenkerhokin toimi silloin aktiivisesti.”

Käsityökerhojen lisäksi löytyi tanhukerho. ”Ilmari Salomies oli Viipurin hiippakunnan piispa ja muistaakseni myöhemmin arkkipiispa. Hän oli innostunut tämmöisistä kansantänhuista,

niin piispa kuin olikin. Hänet oli kutsuttu aina juhliin ja hän kuuli, että on tanhukerho. Hän tuli sitten kerran ihan tavalliseen kerhoon katsomaan kansantantua. Sitten arkkipiispa kutsui osakunnan kylään ja mehän oltiin siellä piispantalolla kahvilla käymässä.”

”Olihan silloin näytelmäkerhokin. Kari Robert Rahiala oli sitten koko Suomen ylioppilaskuntien puheenjohtajanakin ja hehän esittivät sitten merkittävän näytelmänkin. Brechtiä, Kerjäläis-oopperan. Sitä esitettiin siinä urheiluhallissa uimahallin päällä. Kaikki tehtiin itse nämä lavasteet, ja minä kun olin harrastanut valokuvausta niin diaprojektorini oli valonheittäjänä. Siihen laitettiin punaisia levyjä ja se oli tunnelmavalona. Kaksi näytöstä riitti.”

”Kyykkäkerho toimi silloin myös aktiivisesti. Turussahan se oli outo laji ja se tuli Helsingin osakuntien kautta tänne. Osakunnan joukkue menestyi hyvin ja voitti kai jonkun kilpailunkin.” Mauno oli myös ilahtunut kuullessaan kyykkäperinteen edelleen jatkuvan. Laji oli tosin hänelle yliopistolle tullessa vielä aivan vieras, kun hän oli Karjalasta niin pienenä lähtenyt.

Kesken kuraattorivuoden 1961 Maunun perheeseen syntyi ensimmäinen lapsi ja silloin hänen toimintansa osakunnalla vähän hiipui. Muistelmien seuraavassa osassa etenemme kulinaarisen tiedekunnan toimintaan!

Maunoa haastatteli
Antti Halonen

9.5.1957 Savo-Karjalaisen Osakunnan lähetystö prof. Hartialan johdolla rehtori Järven luona. Rehtori Järven (vas.) vieressä ensimmäisinä SKOn ensimmäinen kuraattori Mauno Mielonen, sihteeri Kirsti Helle sekä inspektori Kaarlo Hartiala.

SKOssa sattuu ja tapahtuu

Osakunta päivystää B-talolla syksyllä tiistaisin 14-16.00 sekä keskiviikkoisin ja torstaisin 18-20.00. Mahdolliset muutokset, peruutukset ja lisäpäivystykset ilmoitetaan osakunnan Facebook-ryhmässä "Turun Yliopiston Savo-Karjalainen Osakunta". Kevään päivystysajat julkistetaan tammikuun puolella.

SKOn säännöllisesti kokoontuvat kerhot

ChTR (Chevaliers de la Table Rouge) on Suomen vanhin edelleen toimiva punaviinikerho, jonka kokoontumisiin voivat kaikki osallistua aiemmasta maistelukokemuksesta riippumatta. Leppoiset maistelut istuskellaan keskiviikkoisin klo 19 alkaen B-talon olohuoneella.

Miestenkerho a.k.a. Savo-Karjalaisen Osakunnan Tosimiehet kokoontuu B-talon kerhohuoneella lukuvuoden aikana joka kuun viimeisenä maanantaina klo 18 alkaen. Tämän lisäksi miehet järjestävät silloin tällöin yleisosakuntalaisia excursioita ja teemailtoja.

Epäsäännölliset ja satunnaiset kerhot

Naistenkerho iskee aina tarpeen tullen järjestäen jäsentensä näköisiä tapahtumia kuten elokuvamaratoneja, vaatteidenvaihtopäiviä tai Pokemon-kävelyjä.

Väliin Putoajien Kerhon eli VPK:n jokaisella tapaamisella on oma teemansa, kuten tölkkikalakukon testaus, paskan karaoken laulanta tai venäläisen humppamusiiikin kuuntelu skumpan avustuksella. Väliin Putoajaksi pääsee saapumalla tapaamiseen ja kertomalla muille, miksi onkaan oman elämänsä Väliin Putoaja.

Jaloviinakerho järjestää tapahtumia erilaisten nestemäisten Jallujen innovoimana. Yllättäen ja satunnaisesti kohdalle osuissa kokouksissa voi vaihtoehtoisesti nauttia myös Jallun kirjallisesta muodosta. Ennalta odotettavissa olevat tapahtumat vaihtelevat aina grilli-illoista teemasitseihin.

SKObio tykittää illan teeman mukaisia elokuvia tai sarjoja Osakuntatila B:n seinälle. SKObio käyttää osakuntalaisia myös excursioilla ajankohtaisissa leffanäytöksissä Turun Kinopalatsissa.

Kulinaarinen tiedekunta on Turun yliopiston seitsemäs tiedekunta, joka toimii SKOn alaisuudessa. Vuosittaisten väitöstilaisuuksien lisäksi tiedekunta järjestää osakunnalla työpajoja, luentoja ja excursioita liittyen ruokaan, juomaan sekä ruoka- ja juomakulttuuriin.

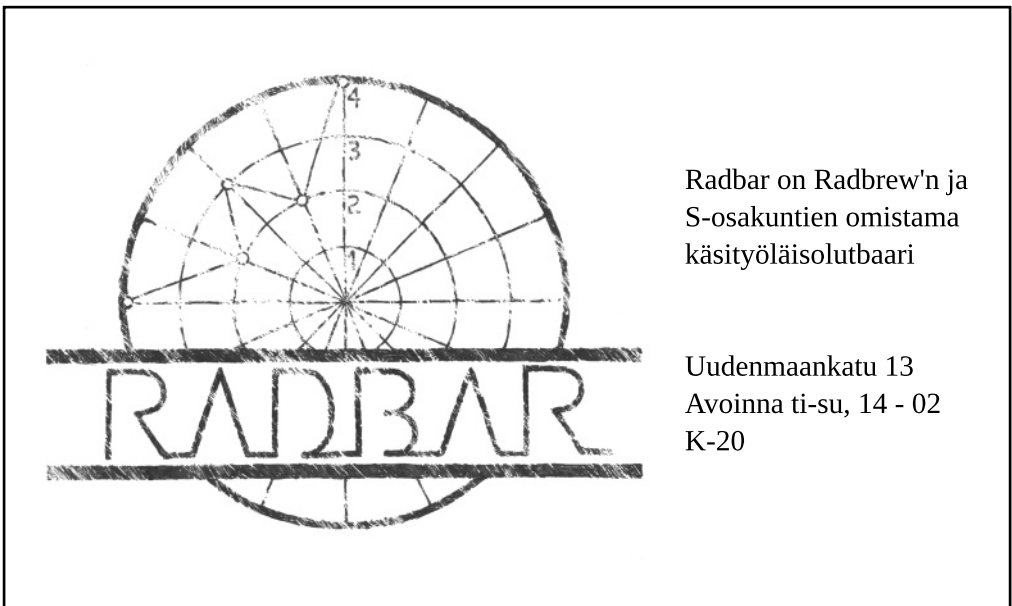
Loppuvuodesta 2016 luvassa ainakin

- **23.11.** Excursio Turun yliopiston eläinmuseoon: Naturassa on eläimellistä menoa - ja niitä eläimiäkin myös.
- **3.12.** B-talon osakuntien ja Sohon Torvien yhteiset pikkujoulut: Pukki tuo anteliaalle osakuntalaisille lahjoja ja dokaani lyö ahkerat beaanit uusiksi SKOn civiksiksi.
- **17.12.** Osakuntaristeily suuntaa Pohjanlahden yöhön keinuttamaan B-talon väkeä.
- **31.12.** Illallinen yhdelle -sitsit: Miss Sophie on kutsunut 90-vuotissyntymäpäivilleen jälleen osakuntasalin verran porukkaa. Miten mahtaa James-paran maksa kestää?!

Kevätkaudella 2017 tulossa mm.

- **8.4.** Osakunnan 92. vuosijuhla: Paikka on vielä tuntematon mutta hauskanpito on taattu.
- Seitsemän kuolemansyntiä -bilesarjan viisi viimeistä syntiä: Eivätkö edes ylensyönti ja ahneus riittäneet?

Tarkempaa tietoa tapahtumista kannattaa bongailta osakunnan viikkomaileista ja Facebook-ryhmästä. Kerhoista voi tietoa lukea osakunnan kotisivuilta, <http://sko.utu.fi>, missä on myös mahdollista liittyä jäsenistön sähköpostilistalle. Käy ihmeessä myös peukuttamassa Facebook-sivua "Savo-Karjalainen Osakunta"

Radbar on Radbrew'n ja S-osakuntien omistama käsityöläisolutbaari

Uudenmaankatu 13
Avoinna ti-su, 14 - 02
K-20